

Koorvenster

Jaargang 19. No. 3. Juli 2014.

Clubblad van het Ulfts Gemengd Koor

Verschijnt 4x per jaar

Bestuur:		
Voorzitter:	Maria Ketelaar	0315-328498
Secretaris:	Christine van de Meerendonk	0314-652077
	E-mail: cmvdm@lijbrandt.nl	
Penningmeester:	Stien Liebrand	0315-684266
Activiteiten:	Frans van Hal	0315-684959
	Truus Frazer	0315-630989
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
Organist/Pianist:	Henk Bennink	0315-681703
PR	Christine van de Meerendonk	0314-652077

Repetitieavond:	‘s Maandags van 20.00-22.00 uur.	
Repetitielokaal:	Zaal "De N'ije Hemel"	
	F.B.Deurvorststraat 6/1 Ulft	0315-685898
Afmeldadres:	Maria Ketelaar	0315-328498

Afmelden: ‘s Maandags tussen 17.00 en 18.00 uur

Muziekadviescommissie:		
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
	Josée Gruwel	0314-333439
	Frans van Hal	0315-684959
	Frieda Heijmen	0314-682673
	Hermien Koster	0315-683183
Bibliothecharis:	Leny van de Kamp	0315-686612
Kledingcommissie:	Truus Frazer	0315-630989
	Thea Mecking	0315-681067
	Wies te Pas	0315-683124

Redactie Koorvenster	Stef Hermsen	0315-686250
	Leny van de Kamp	0315-686612
	Anton Visser	0315-686680
	Els Heister	0315-684022
Eindredactie:	Alois Mecking	0315-681067
Redactieadres:	Koopsbroeck 23	
	7095 CP De Heurne	
	E-mail: alois.mecking@hetnet.nl	

Contributie:	€ 8,50 per maand.
Banknummer:	NL02RABO0363801235
Website:	www.ulftsgemengdkoor.nl
E-mail:	info@ulftsgemengdkoor.nl

Concert- en activiteitenagenda

2014

7 juli	Laatste repetitie: gezellige avond.
Organisatie tenoren.
25 juli	Serenade b.g.v. 50-jarig huwelijk van
Christien en Corry Molenaar
Tijd: 15.30 u “De Zon” Varsselder
8 juli t/m 11 augustus	Vakantie
18 augustus	Eerste repetitie na de vakantie
29 september	Zingen in zorgcentrum Debbeshoek
21 december	Kerstconcert Antoniuskerk,
Organisatie: UGK

2015

5 januari	Nieuwjaarsfeest
Organisatie sopranen
19 april 2015	UGK in de Hemel 4

Van de redactie

Dit is al weer het laatste Koorvenster voor de vakantie. Het afgelopen jaar is een druk jaar geweest met een aantal hoogtepunten, vooral vanwege het 60-jarig jubileum.

Het laatste hoogtepunt was het jubileumconcert met het Oost Gelders Symfonie Orkest op 10 mei in de Antoniuskerk in Ulft. We hebben een lange aanloop genomen voor voorbereiding voor dit concert, omdat we, met stukken uit de Elias van Mendelssohn en delen uit de Schöpfung van Haydn, niet gekozen hadden voor het gemakkelijkste repertoire. Het concert is een groot succes geworden, al werd er wel door toeschouwers opgemerkt dat het wel een zwaar programma was. Het bestuur heeft in de korte tijd voor het concert heel erg veel werk verzet om het concert mogelijk te maken. Prachtig verzorgde flyers, pamfletten en een heel mooi programmaboekje, petje af!

Ook de sponsorclub heeft een zeer geslaagde actie gevoerd, om het concert financieel mogelijk te maken. Als leden merken we dat niet zo, maar zoiets kost heel veel tijd. Ook veel lof voor de podiumbouwers die van te voren en na afloop heel druk zijn geweest met sjouwen, opbouwen en afbreken, om ons de ruimte te geven tijdens het concert. Al met al kunnen we dus terug kijken op een zeer geslaagd 60-jarig jubileumconcert.

Nu nog als laatste voor de vakantie het Korenfestival in Terborg en daarna kunnen we aan een welverdiende vakantie beginnen.

Na de vakantie moeten we ons eens gaan bezinnen hoe we het volgende jubileum (70-jaar) kunnen gaan halen. De gemiddelde leeftijd van ons koor is nu ruim 69 jaar en bijna de helft van de koorleden is ouder dan 70 jaar. Dit betekent, dat als er niets veranderd, over 10 jaar ons koor voor de helft uit 80-jarigen bestaat. Het is dus noodzaak om nieuwe leden te werven, vooral jongere leden zodat het koor niet gaat uitsterven. Dit probleem doet zich op dit moment bij veel koren voor. Hoe kunnen we jongere leden werven? Ik denk dat we moeten beginnen met eens grondig na te denken over nieuw repertoire. Het repertoire dat we nu hebben wordt, door koorleden en publiek, als zwaar en vaak onbekend ervaren. Muziek is toch vaak vooral het "feest der herkenning".

Het nieuwe repertoire hoeft niet eenvoudig te zijn, het mag best muzikaal de nodige uitdaging voor ons bevatten, maar moet om jongere leden aan te spreken wat meer eigentijds zijn en bij velen bekender.

Ook zullen we actiever nieuwe leden moeten gaan werven, want vanzelf komt zich bijna nooit iemand zomaar bij een koor aanmelden.

Misschien zouden we een project kunnen organiseren, waarbij zangers van buiten gevraagd worden voor het project, in de hoop dat een aantal daarna bij het koor blijft. Ik wens het bestuur en de muziekcommissie hierbij veel wijsheid toe.

Iedereen een fijne vakantie toegewenst en een gezonde terugkomst.
Anton Visser

Van de voorzitter

De langste dag ligt al weer achter ons, net als ons jubileumconcert.

Op dit concert kijk ik met een heel fijn en tevreden gevoel terug.

Trots ben ik op het koor, de dirigent en de pianist, dat het jubileumconcert zo geslaagd was.

Er was ook een hele fijne en prettige samenwerking met het OGSO en de solisten.

De kerk is nog nooit zo vol geweest en de reacties van de toehoorders waren positief.

De afwisseling van koorzang, solisten en orkest werd ook goed ontvangen.

De dirigent heeft het voor elkaar gekregen om van de stemmen, de muziekinstrumenten en de moeilijke muziek een mooie uitvoering te maken. Dat was hard werken!

Zeer veel dank aan iedereen die eraan heeft meegewerkt om dit tot een geslaagd concert te maken!

Het korenfestival in Terborg op 28 juni was ook erg leuk om aan mee te doen. Dit keer vond het plaats bij de Kaak Group in Terborg. Er waren 30 koren uitgenodigd uit het hele land en ook 3 Duitse koren. Met z'n allen zijn we zeer benieuwd naar de beoordeling van de jury. Je weet dan als koor en als dirigent waar je samen nog aan moet werken.

De laatste repetitie op 7 juli is een gezellige avond die wordt georganiseerd door de tenoren.

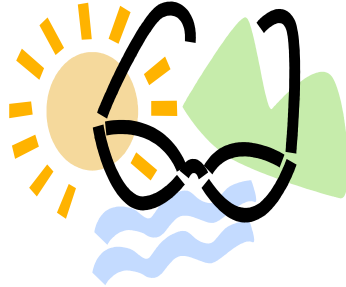
Het zal ongetwijfeld een hele leuke en gezellige avond worden.

Helaas ben ik er zelf niet bij aanwezig. Met René ben ik dan op vakantie in Oostenrijk.

Op 25 juli gaan we een serenade brengen bij Stien en Cor Molenaar t.g.v. hun 50 - jarig huwelijk.

Daarna kan het koor ook echt gaan genieten van de vakantie, die we zeker allemaal hebben verdiend.

Ik wens iedereen dan ook een hele fijne vakantie toe met heel veel zon. Geniet ervan met allen die jullie dierbaar zijn.

Groeten
Maria Ketelaar, voorzitter

Mutaties leden:

In mei 2014 hebben zich als lid van het UGK afgemeld:

Jo van Aken en Annie van Os.

Riet en Wim Ratering; zij blijven niet-actief lid.

Het Ulfts Gemengd Koor heeft een eigen website.

Deze site is bereikbaar onder:

www.ulftsgemengdkoor.nl

Op de site wordt informatie gegeven over het koor in het algemeen, het "Koorvenster" ons clubblad, commissies, de concertagenda en activiteiten en er staan allerlei foto's op.

Het volgende Koorvenster verschijnt op ma. 6 oktober 2014.

Oplossingen van puzzels en bijdragen voor het volgende nummer dienen uiterlijk ma. 22 september 2014 te worden ingeleverd.

SMALLTALK

Er gaat bijna geen dag voorbij of ik denk even terug aan ons geweldige jubileumconcert op tien mei. Het is een indrukwekkend concert geworden. Indrukwekkend wil zeggen dat iets indruk heeft gemaakt en dat is bij mij – en ik ben er zeker van ook bij jullie en bij het publiek – zeker het geval. Ik heb veel mooie concerten mogen dirigeren, maar dit concert is zeker één van de

hoogtepunten in mijn carrière geworden.

Eigenlijk is het jammer dat je zo'n concert maar één keer uitvoert, zeker gezien de enorme voorbereiding die eraan vooraf is gegaan. De voorbereiding van elk concert begint met de vraag: wat zullen we gaan zingen? Dus ook deze keer boog de MUCO zich over die vraag en we kwamen tot de conclusie om grote werken uit heden en verleden met elkaar te verbinden. Ook kwam de wens naar voren om voor de begeleiding van dit geheel een orkest te vragen. Als de “ruwe schets” van het programma op papier staat begint voor het bestuur een lange tijd van veel organiseren. Ik heb nu zelf meegemaakt wat er allemaal bij komt kijken, voordat uiteindelijk alles rond is. Ook hebben we tijdens dit proces een bestuurswisseling gehad, dus je kunt wel stellen dat het bestuur en met name Maria en Chris voor de leeuwen werden gegooid. Ik zeg geen woord teveel als ik zeg dat het werkelijk bewonderenswaardig is, hoe deze twee mensen alles tot in de puntjes hebben geregeld. Want je kunt je wel voorstellen dat zo'n concert organiseren niet iets is, dat je op een druilerige zondagmiddag uit je pols schudt. Met name hoe ad hoc beslissingen genomen en uitgevoerd moesten worden, denk daarbij alleen maar aan het podium en de verbreding van het altaar. Daarom wil ik heel nadrukkelijk iedereen bedanken die op wat voor manier dan ook met geweldige ideeën is gekomen en ze ook hebben uitgevoerd. Geweldig om te zien hoe iedereen op een enthousiaste manier mee wil werken. Het prachtige bedrag dat aan sponsorgelden bijeen is gebracht getuigt hier ook van!

Voor mij als dirigent was het elke week weer een feest om te merken dat het hele koor ook op muzikaal gebied er alles aan wilde doen om dit concert te doen slagen. Zelfs toen in het begin niet iedereen even

enthousiast was over de stukken uit “Elias” bleef iedereen hard werken om er iets moois van te maken. De stukken van “Elias” waren niet echt bekend bij het koor en natuurlijk ook niet de makkelijkste om te zingen. Mendelssohn was een bewonderaar van Bach en dat is te merken in dit oratorium, omdat hij bij zijn koorwerken veelvuldig gebruik maakt van de fuga. Fuga’s zingen is altijd lastig, want dat betekent dat de muziek veel door elkaar loopt en je als partij constant moet invallen. Het was daarom bij de repetities ook vaak lastig om ergens midden in een stuk te beginnen. Maar hoe verder we kwamen, hoe meer ook deze muziek werd gewaardeerd. Dat deed mij goed, want ik ben een groot bewonderaar van de koormuziek van Mendelssohn. Elke week merkte ik dat we weer een stuk waren gegroeid in de uitvoering van de stukken die we gingen zingen. Ik heb tijdens één van de repetities me laten ontvallen dat muzikaal gezien mijn hoogtepunt aan het begin van de week lag en daar was geen woord van gelogen!

Het was voor mij wel erg spannend om met een orkest van deze omvang te werken. Mijn ervaringen met orkesten is niet erg groot. In het verleden heb ik weleens ensembles gedirigeerd en natuurlijk mag ik het harmonieorkest dat ik elk jaar bij de Betuwse processie naar Kevelaer dirigeer niet vergeten, maar dit is toch anders. Musici van orkesten zijn altijd heel kritisch, met name de strijkers. Zij geven commentaar als ze vinden dat je als dirigent iets op een andere manier moet doen.

Je moet bij een orkest ook altijd veel strakker dirigeren dan bij een koor en met name de eerste tel van elke maat moet heel strak aangegeven worden. Dat is natuurlijk ook logisch, want anders kun je een stuk nooit gelijk krijgen. Orkestleden zijn ook gewend dat een dirigent dirigeert nèt voordat ze beginnen te spelen. Dit zijn allemaal dingen waar je als dirigent rekening mee moet houden.

Ondertussen had ik van Chris drie enorme partituren gekregen. Behalve dat het zware boeken waren, was het ook nog een hele kunst om die partituren goed te lezen. Bij “Elias” bijvoorbeeld stond de koorpartij niet in de normale G-sleutel geschreven, maar in een andere sleutel. De baspartij stond echter wel in de F-sleutel geschreven. Elk instrument of elke groep instrumenten heeft een eigen regel op een bladzijde, dus dat betekent dat je elke bladzijde in één keer moet lezen.

Ik vond de eerste keer dat ik met het orkest moest repeteren heel erg spannend. In het begin liep het dan ook voor geen meter. Ik moest mijn slag in de gaten houden en tegelijkertijd goed lezen wanneer ik welk instrument moest aangeven. Zo'n eerste keer is het een kwestie van uitproberen en de tweede keer ging het dan ook aanzienlijk beter. Ik stond toen ook al iets minder gespannen voor het orkest. De derde keer was weer erg spannend, omdat het koor er toen bijkwam. Nog meer opletten dat alles goed aangegeven werd. Over die repetitie hoef ik geen woorden vuil te maken, want daar waren jullie allemaal bij. Ik merkte dat jullie je afvroegen: "Komt dit ooit nog goed?" Op zulke momenten ontstaan de beste ideeën en toen het podium er eenmaal stond, ging het vele malen beter.

Er was wel meteen een klik tussen het orkest en mij en ik kreeg complimenten dat ik alles goed aangaf. Ze gaven aan dat ze in het verleden met andere koördirigenten ook andere ervaringen hadden gehad. Ik had zelf ook het gevoel dat het allemaal goed zou komen.

Op de dag zelf voelde ik me vrij ontspannen en heb ik genoten van wat er allemaal gebeurde. Een koor dat zich voor meer dan tweehonderd procent wilde geven, een orkest dat er ook iets moois van wilde maken (en dat ook gedaan heeft) en drie prachtige solisten. De hele entourage was ook oogstrelend en we hadden een volle kerk met een enthousiast publiek. Kortom een dag waar we heel trots op mogen terugkijken.

Ik wil jullie daarom nogmaals bedanken voor jullie enorme inzet. Ik ben ontzettend blij dat ik dit heb mogen meemaken en ik ben ontzettend trots op jullie dat jullie dit hebben neergezet. We hebben met z'n allen het UGK weer op de kaart gezet.

Rest mij om ook namens Ine jullie allemaal een fijne en welverdiende vakantie toe te wensen en na de vakantie gaan we ons weer voorbereiden op een mooi kerstconcert.

Gerard Rutjes – jullie dirigent.

Jubileumconcert 60 jaar UGK een feestelijk muzikaal avontuur

Uift. Een jaar lang hebben we toegewerkt naar 10 mei 2014, naar de dag dat we het 60-jarig jubileum in de Sint Antoniuskerk afsluiten met een jubileumconcert dat bijzonder genoemd mag worden. Want er is gekozen voor een niet gemakkelijk repertoire, met vooral werken uit Elias van Felix Mendelssohn en uit Die Schöpfung van Joseph Haydn, waarbij een orkest, solisten en onze pianist medewerking verlenen. Moeilijke, serieuze en sprankelende melodieën met een onbeperkte houdbaarheidsdatum die tijdens de repetities uiterste concentratie vragen en blij maken als we ze mooi zingen. Met deze keuze zijn we een avontuur aangegaan. Een avontuur dat, door de bundeling van energie van alle stemmen tijdens de creatief verweven melodielijnen in veel van deze werken, spannend en magisch is.

Generale repetitie

Het gevoel van magie ervaren we ook tijdens de generale repetitie op 10 mei 's middags in de Sint Antoniuskerk, als we met het Oost-Gelders Symfonie Orkest, pianist Henk Bennink en solisten Kerstin Jansen (sopraan), Joep van Geffen (bas) en Arco Mandemaker (tenor) onder leiding van onze dirigent Gerard Rutjes genieten van het samenspel tussen musici, zangers en solisten.

Het is hard werken die middag, maar op een of andere manier komen lijnen samen en ontstaat er een verbondenheid tussen koor, orkest, solisten en dirigent. Dat het samenspel met het orkest toch nog dit niveau heeft en dat de solisten zo'n prachtige aanvulling zijn, geeft een gevoel van verrassing en verwondering. We zingen sprankelend en luisteren met een wow-gevoel naar orkest en bas: *Es ist genug* (uit Elias van Mendelssohn). Doordat alles wat we ooit repeteerden er samenkomt, wordt die generale repetitie een subliem feestje. En dan moet het concert nog komen.

Concert

We zingen eerst het Ave Verum van Edgar Elgar, op piano begeleid

door Henk Bennink, gevolgd door het a capella gezongen Bogoroditse van Rachmaninov. Wat weifelende inzetten bij het koor, alten en sopranen die – volgens kenners onder het publiek – teveel de boventoon voeren waardoor het koor niet echt mooi homogeen overkomt. Daarna vijf werken uit Elias: So ihr mich von ganzem Herzen suchet, Wohl dem der den Herrn fürchtet, Es ist genug, Siehe der Hüter Israëls en Wer bis an das Ende beharrt. Moeilijke werken die niet zo in het gehoor liggen als je ze voor het eerst hoort. Maar voor de koorleden zijn het inmiddels muzikale parels, die glimmen als we alle zeilen bijzetten om precies met het orkest op te trekken.

Henk Bennink speelt op het orgel donderende harmonieën met Toccata en fuga in d-moll, een beroemd orgelwerk van Johann Sebastian Bach. En dan klinkt als een klok, majestueus en helder, het Hallelujah van Georg Friedrich Händel. Hiermee gooien we hoge ogen. Het publiek is enthousiast. Onder hen Henk (de vroegere dirigent van het UGK) en Marijke Peppelman.

Na de pauze is de sfeer ontspannener. We zingen Izje Cheroevimy van Dmytro Bortnjansky, Ombra mai fu van Georg Friedrich Händel, Locus iste van Anton Bruckner en Laudate Dominum van Wolfgang Amadeus Mozart. Liederen met een mooie afwisseling die we samen ook op een mooie manier uitvoeren.

Ook veel afwisseling – met de solisten – is er bij de liederen uit Die Schöpfung: Die Himmel erzählen, der Herr ist gross in seiner Macht, Von deiner Güt, Vollendet deel 1, Zu dir o Herr en Vollendet 2. Het geheel klinkt imposant. En tegelijkertijd ervaren we hoe moeilijk het is om deze sprankelende, boeiende nummers achter elkaar perfect te zingen. Krachtig wordt met Vollendet 2 dit stijlvolle, bijzondere concert beëindigd.

Josée Gruwel

Jubileumconcert Ulfts Gemengd Koor

Koorbegeleiding Ulfts Gemengd Koor 10 mei 2014

Reactie van het OGSO

Geacht bestuur van UGK,
Hierbij stuur ik u ook de nieuwsbrief van het Oost-Gelders
Symfonieorkest aangezien er ook iets in staat van ons afgelopen
concert.

Vriendelijke groet,
Irene de Graauw (hoorn 2)

Op zaterdag 10 mei was het jubileumconcert van het Ulfts Gemengd Koor met begeleiding van een delegatie van het OGSO. We hadden twee repetities zonder koor en twee repetities plus een generale met koor. Het was eerst even wennen: Gerard Rutjes moest wennen aan ons orkestje en ontdekken welke mogelijkheden er in zaten. Wij moesten wennen aan een koordirigent, waarbij Gerard enorm zijn best deed om rekening te houden met onze wensen en mogelijkheden. Het resultaat was een heel geslaagd concert, waar we allemaal met veel plezier op terug kijken.

Vanuit het koor kregen we de volgende reactie:

Gefeliciteerd nog met jullie (ons ;-) mooie concert van zaterdagavond en nogmaals bedankt voor de fijne samenwerking! Het was een hele prestatie van het OGSO, waar jullie terecht trots op mogen zijn.

Chris van de Meerendonk

Zaterdag 10 mei 2014:

Het is druk in de kamer naast de sacristie van de St. Antoniuskerk te Ulft: zwart geklede mensen staan dicht bij elkaar; eenieder zoekt een plekje waar hij nog een paar minuten rustig kan staan of zitten.

... De fagottiste neemt nog even snel een kopje thee uit haar thermoskan, want met een droge mond kan ze niet lekker spelen. De hoornistes vragen zich af: “jasje aan of uit?... ’t is toch koud in zo’n kerk.“ Een violist wandelt rustig door de menigte een speelt “La vie en rose“ van Edith Piaf. De mensen langs wie hij loopt zijn tot ingewikkelde uitwijkmanoeuvres gedwongen, tenzij ze door zijn stok willen worden getroffen. De heren van de tenoren en de bassen lijken zich van al de drukte niets aan te trekken. Een dame rommelt in haar handtasje en haalt een haarborstel boven terwijl haar medezangeres nog snel een nieuw laagje lipstick aanbrengt...

Ook al lijken deze mensen zo verschillend, ze bereiden zich toch allemaal voor op hetzelfde moment. Een belangrijk moment: Het Jubileum Concert van het Ulfts Gemengd Koor ter viering van zijn 60-jarig bestaan.

Voor deze gelegenheid hebben ze een prachtig programma samengesteld. Prachtig en moeilijk. Uitgevoerd worden delen uit “Elias“ van Mendelssohn en uit “Die Schöpfung“ van Haydn.

Daarnaast worden er bekende werken van Mozart, Händel, Bruckner, Rachmaninov en Elgar ten gehore gebracht.

Ondertussen stromen, door de ver geopende poort van de kerk, mensen naar binnen. Wie slim is heeft zijn kaartje in de voorverkoop gekocht. Niet om geld te sparen, maar om een plek te krijgen. Het ganse dorp lijkt wel aanwezig te zijn. Mensen kijken nieuwsgierig naar het orkest en vol verwachting naar het nog lege trappodium achter de wachtende musici. Het geroezemoes, veroorzaakt door de honderden stemmen, ebt weg zodra de koorleden met trotse en oprechte gang het podium betreden.

De daaropvolgende 2 uur zijn niet eenvoudig te beschrijven. Want zodra men een keuze van de mooiste muzikale momenten zou hebben verwoord, zou men zich onmiddellijk moeten verwijten de anderen niet ter sprake te hebben gebracht.

Onder deze omstandigheden is het wel vergeeflijk om het volgende te zeggen: de luisteraars hebben mogen genieten van een fantastisch

koorconcert. Uitgevoerd door een groep zeer enthousiaste amateurzangers die onder de professionele leiding van hun dirigent Gerard Rutjes een prestatie hebben afgeleverd die een jubileumconcert meer dan waardig was.

Beste leden van het Ulfts Gemengd Koor,
 “Vollendet ist das große Werk“! Na tijden van hard werken was het er dan eindelijk: Jullie grote en denderende jubileumconcert! De musici van het Oost-Gelders Symfonieorkest hebben enorm genoten van de mooie muziek en de goede samenwerking die ze gedurende dit project hebben mogen ervaren. Ze wensen jullie dan ook een succesvolle toekomst en nog talrijke geslaagde concerten. Moge jullie koor nog zeker 60 jaar bestaan!
 Met hartelijke groet,
 Marina Kirchofer (Hoorniste Oost-Gelders Symfonieorkest)
 Ulft 14-05-2014

0 - 0 - 0 - 0 - 0

Beste koorvrienden

Allereerst wil ik jullie, ook namens Jan, van harte gelukwensen met het prachtige concert dat jullie op 10 mei j.l. ten gehore hebben gebracht. Een waardig Jubileumconcert! Jan en ik hebben geweldig genoten. Toen ik ons koor (ja, het voelt voor mij nog als “ons” koor) mooi opgesteld zag staan om te beginnen, schoten me even de tranen in de ogen. Ik dacht: “daar had ik moeten staan, tussen de alten”. Maar het was niet anders.

Omdat ik er jammer genoeg maandagavond ook niet kan zijn schrijf ik jullie nu om jullie allemaal te bedanken voor 21 jaar zangplezier, gezelligheid en betrokkenheid.

Rest mij nog om Gerard, het bestuur en alle koorleden van harte veel succes toe te wensen en het allerbeste!!

Jo van Aken

Een reactie van de familieleden die kwamen luisteren zaterdagavond 10 mei

Onderwerp: Zingeri-je

Gefeliciteerd broertje en met jou natuurlijk al je medezingers/sters, Kerstin, Joep, Arco, Gerard en Henk met het welslagen van het Jubileumconcert ter gelegenheid van het 60-jarig jubileum.

Als je een goed gevulde koude kerk “*warm*” wilt krijgen met het luisteren (en kijken) naar het Ulfts Gemengd Koor, waarvan ik niet direct bij elk lied zei -dat ken ik-, dan moet je wel van heel goede huize komen. Dat *warme* gevoel had ik gisterenavond meerdere keren. Een *warm* onthaal, een gratis duidelijk programmaboekje, met veel informatie over wie er komt en wat hij/zij zingt en/of welk muziekinstrument bespeeld wordt.

Het overzicht van het wel en wee van het koor in het boekje gaf mij het gevoel, dat alle leden van het UGK een *warm* plekje in hun hart hebben. Zo’n “groot familiegevoel” lijkt mij.

Apetrots was ik toen ik jou in dat zwarte pak met de mooie blauwe versierselen op de achterste rij zag staan.

Ik kreeg het er *warm* van. Iedereen en alles zag er mooi uit, keurig verzorgd!

Mede door het glas (weer gratis!) superlekkere rode wijn genoot ik met een *warm* gevoel ook van het tweede gedeelte van deze geweldige avond.

Overbodig om nog te zeggen dat ik mij nu al verheug op de 21^e december!

(Dank Peter en een lieve groet van je zus Gemma) en natuurlijk ook van de rest van de aanwezige familie).

Van een toehoorder.

Een groot concert met orkest en solisten door het Ulfts Gemengd Koor waarin mijn beide ouders zingen..., dat konden we toch niet aan onze neus voorbij laten gaan. Het besluit om vanuit de andere kant van Nederland naar Ulft te rijden was dan ook snel genomen. Zelf zing ik bij de Vlissingse Oratorium Vereniging en zit ook in het bestuur ervan. Ik weet daarom wat een enorme klus het is om alles georganiseerd te krijgen. Het was fijn te zien hoe een volle St. Antoniuskerk zichtbaar - en hoorbaar - genoot van het concert. Zelf heb ik ook genoten. We zaten in de zijbeuk met goed zicht op mijn zingende ouders. Leuk om te zien hoe het podium steil omhoog was gebouwd en ook om de - niet meer al te jonge - tenoren en bassen bovenin stoer te zien staan. Wij zijn gewend om met een professioneel orkest te zingen en al was dit geen professioneel orkest, het speelde met enthousiasme, net als het koor dat zong met veel verve! De dirigent hield met grote 'omarmende' bewegingen het geheel goed bij elkaar.

De voor mij bekende stukken waren extra spannend omdat ik weet waar het fout kan gaan, waar een koorpartij op de loop kan gaan en waar de inzetten rommelig kunnen zijn. Vergeleken met ons koor waar het daar nog wel eens aan schort vond ik dat iedereen goed keek naar de dirigent, zeker na de pauze toen de delen uit 'Die Schöpfung' werden gezongen. Het was te merken dat dat iets meer gesneden koek was en zo was de opbouw van het concert ideaal. In het begin moest het koor er nog een beetje in komen maar eindigde voor de pauze met een daverend 'Halleluja' van Händel. Het Russische stuk 'Izje cheroevimi tayno' en het 'Locus iste' na de pauze werden mooi gezongen en van de 'Schöpfung' en de drie solisten heb ik genoten.

Kortom, het was meer dan de moeite waard om er het land voor over te steken, zeker ook omdat daarna in De Heurne onze bedjes gespreid klaar stonden en we nog van een rustige zaterdagavond en Moederdag lekker konden bijkomen.

Sylvia Mecking

Koren festival Stad Terborg Zingt 2014

De derde editie van het Korenfestival Stad Terborg Zingt vond dit jaar op een unieke locatie plaats. Het organiserende en jubilerende (150 jaar) mannenkoor Arti Sacrum had Jan Kaak zo ver gekregen om speciaal voor dit festival één van de hallen van zijn broodmachinefabriek in Terborg uit te ruimen.

Van vrijdag 27 tot en met zondagavond 29 juni traden er liefst dertig koren op. Op vrijdag en zaterdag waren dat vrouwen-, gemengde-, theater- en mannenkoren die echte koorzang brachten. De zondag had een luchtig karakter en werd gevuld met liederen van pop-, smartlappen- en zeemanskoren. Tijdens het festival werden de koren beoordeeld door een deskundige jury. Eén van de juryleden was de ons wel bekende Ben Simmes. Er werden geen verplichte stukken gezongen. Ieder koor liet zich van zijn beste kant zien. De organisatie rekende op zo'n 4500 man publiek en 1500 zangers.

Om 15.45 u. verzamelden de leden van het "UGK" zich in de goed geoutilleerde bedrijfskantine. Daar werd ons koffie, thee en de nodige versnaperingen aangeboden.

Gerard zette ons tijdens het inzingen weer op scherp, waarbij de begeleiding van Henk onontbeerlijk was. Vóór ons werd er in de hal opgetreden door het "Stichts Mannenkoor" uit Driebergen. Van hun inbreng hebben we niet zoveel meegekregen.

Onder leiding van twee koorleden van Arti Sacrum liepen we ons, presenterend in de vernieuwde koorkleding, blauwe corsages, strikken en pochetten, naar het podium. We kregen alvast een warm applaus. Ons koor werd aan het publiek voorgesteld. Een ieder van ons was alert. Het eerste deel van ons concert bestond uit: 'Chè farò' van Christoph Willibald von Gluck en het 'Ave Verum' van Edward Elgar.

Het tweede deel van ons concert: ‘Siehe der Hüter Israels’ en ‘Wer bis an das Ende beharrt’ van Felix Mendelssohn Bartholdy. Afgesloten werd met ‘Vollendet ist das grosse Werk’ van Joseph Haydn. Als zanger kun je moeilijk beoordelen hoe de stukken overkomen bij het publiek en de jury. De akoestiek was naar mijn oordeel redelijk goed. Enkele koorleden hadden wat problemen met de belichting. Mijn indruk is dat we met onze stukken een goede indruk hebben gemaakt. Het oordeel over ons gehele optreden zal Gerard zeker lezen in het juryverslag. Ons concert van 25 minuten is voorbij gevlogen.

Gerard Rutjes en Henk Bennink kregen als dank voor ons optreden een bos bloemen en een roos aangeboden met een groot applaus van het publiek.

Nadat wij ruimte hadden gemaakt voor het Gaanderens Mannenkoor konden we zelf plaats nemen in de goed gevulde hal. Dan hoor je het van de andere kant, dan beleef je het toch anders. We hebben er van genoten. Hulde aan de organisatie, strak en goed. Tot de volgende keer.

Bertus Janssen

Juryrapport

Arti Sacrum, Gezelligheidskoor Klekan, Mannenzangvereniging Inter Nos, Popkoor 4You, Theaterkoor Disisito, Vrouwenkoor Con Brio, Christelijk Mannenkoor Zelhem, Christelijk Mannenkoor "Con Spirito", DES Door Eendracht Sterk, Ettens Mannenkoor, Gaanderens Mannenkoor, IJK koor, MGV Frohsinn 1904 Goch, Different Voices, Stichts Mannenkoor, Ulfts Gemengd koor, Mannenkoor van de Limiet, Zangkoor Nobiz, Gemengd koor, Vlaamsch Mannenkoor, Waveren Mannenkoor, Seemanns-Chor "Blauw", Los, Shanghai

27/28/
29 juni
2014

www.zangerfestival.nl

**Koren
festival**
Terborg Stad Zingt!

Plaats: Terborg

Datum: 28.06.2014

Naam koor: Ulfts Gemengdkoor

Dirigent: Gerard Rutgers

	Volgorde van te zingen werken	Componist/Arrangeur:	Eventuele veranderingen partituur
1.	Che faro senza Euridice	Chr. Willibald von Gluck	
2.	Ave Verum	Edward Elgar	
3.	Siehe der Hüter Israels	F. Mendelssohn/Bartholdy	
4.	Wer bis am Ende	F. Mendelssohn/Bartholdy	
5.	Vollendet ist	Joseph Haydn	
6.			
7.			

Te beoordelen onderdelen	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	Gemiddelde Totaal
A1 Zuiverheid en balans		7	6	6	6			6,25
A2 Ritmiek en frasering		6,5	6	6	6			6,13
A3 Uitspraak en dictie		7,5	7	7	6			6,88
A4 Vocaliteit en klankkwaliteit		7	6,5	6	6			6,38
B1 Tempo en beweging		7	7	7	7			7,00
B2 Dynamische schakering		7	6	6	6			6,25
B3 Interpretatie		7	6,5	6	6			6,38
C1 Interactie Dirigent / koor		7	6,5	6	6			6,38
C2 Algemene podiumpresentatie		8	7	6	6			6,75
D1 Programmakeuze en volgorde		8	6	6	5			6,25
Totaal puntenaantal	0	72	64,5	62	60	0	0	258,5

Interview met:**Tiny Gebbink**

Donderdag 22 mei werden we om 19.30 uur verwacht op Worppelein 6 in Doetinchem, na één rondje extra rondrijden hadden we het gevonden.

Tiny had de koffie met iets lekkers al klaar staan, maar wij gingen eerst de mooie zelfgemaakte bloemstukjes bekijken met bloemen uit eigen tuin en daarna begon Tiny

spontaan te vertellen over haar jeugd.

Ik ben geboren aan de Akkerstraat in Gaanderen en ons gezin bestond uit 6 kinderen: 5 meisjes en 1 jongen, waarvan ik de één na oudste ben. Toen ik 12 jaar was, is mijn jongste zus geboren en daarom moest ik veel meehelpen.

Mijn moeder hield van gezelligheid en helemaal niet van ruzie, dat werd altijd met een zachte hand bedwongen. Ik heb een heel fijne jeugd gehad.

De lagere school stond in oud-Gaanderen, het was een gemengde school maar de meisjes en de jongens hadden wel een aparte

speelplaats. De jongens vóór en meisjes achter de school.

Na schooltijd kon je heerlijk buiten spelen, zoals landjepik en in de zomer, als de rogge van het land was, konden we de zelfgemaakte vlieger oplaten. De vlieger maakten wij van vliegerpapier en plaksel van aardappel. Van de roggegarven werd ook mijten gemaakt, zogenaamde wigwams, waarin je leuk kon spelen.

In de winter ben ik één keer wezen schaatsen maar dat was geen succes, koude handen van het fietsen en dan nog de schaatsen onderbinden! Eenmaal op het ijs ben ik gevallen en toen hoefde het voor mij al niet meer, één keer erop en gelijk er weer af.

Voor de middelbare school ging ik naar de U.L.O. in Terborg. Daarna ben ik begonnen te werken in een kruidenierswinkel in de Wrange in Doetinchem. Daar maakten wij onder andere voor de klanten ook de boodschappen klaar, die wij moesten bezorgen. Vrijdags had ik vrij om thuis mijn moeder te helpen.

Na enkele jaren ging ik werken bij groothandel A.O. (Beyer) in Terborg op de factuurafdeling. Dat was een leuke tijd. Er werkten 10 meisjes en 1 jongen.

Ook heb ik nog gewerkt bij Martens Brandkasten in Doetinchem op de loonafdeling, tot aan mijn trouwen.

Als kind ben ik bij de gidsen geweest. We hadden mooie uniformen: licht- en donkerblauw met een koord erbij. Op 16 jarige leeftijd werd ik welpenleidster. We gingen één keer in het jaar een week op kamp, onder andere in Holten en op een boerderij in Groenlo. We werden gebracht met vrachtwagens van de Firma Leusink uit Gaanderen. De jongens allemaal achterin de laadbak, wat tegenwoordig niet meer zou mogen.

Er waren toen nog geen slaapzakken, dus sliepen wij op strozakken, die door de jongens zelf werden gemaakt met behulp van mijn broer en zijn vrienden.

De dekens werden met dekenspelden vastgemaakt aan de strozakken.

We waren meestal met 3 leidsters en mijn zus ging wel eens mee om te koken.

Er was in het begin ook altijd een oudermiddag, maar sommige kinderen kregen dan heimwee, dus hadden wij dat snel afgeschaft.

Het zal wel niet zo zijn, maar in mijn herinnering was het altijd mooi weer op kamp.

Ik wilde ook altijd graag klarinet spelen maar dat kon alleen maar bij de harmonie en die bestond uit jongens en mannen. De dirigent stuurde me naar de pastoor om te vragen of ik erbij mocht, de pastoor keek me aan en zei: dat is niets voor meisjes.

Daarom heb ik maar gitaarles genomen, dat heb ik ongeveer een kleine 2 jaar gedaan.

Op dansles ben ik bij Berentsen in Gaanderen geweest, daar heb ik goed leren dansen. Ik ging vaak logeren bij mijn nichtjes in Ulft, eerst om te spelen en later om te dansen bij Schepers.

Carnaval vieren deed ik bij zaal Arts in Gaanderen, één keer was ik als een tiroler meisje verkleed, succes alom. Kermis was ook bij zaal Arts.

Hoe heb je John ontmoet?

Op een dansavond bij het Onland in Gaanderen. Als meisje moest je er altijd om 18.00 uur zijn om een zitplaats te krijgen, de jongens stonden achter in de zaal. De laatste dans was om half 12, tegenwoordig gaat de jeugd dan pas op stap.

We hebben 2 jaar verkering gehad en zijn toen getrouwd. Eerst gingen we wonen aan de Terborgseweg in een flat, wat ik verschrikkelijk vond. Elke morgen ging ik naar mijn moeder en tussen de middag weer naar huis om voor John brood te maken.

Aan de Terborgseweg is onze dochter Katja geboren en toen zij anderhalf jaar oud was zijn we verhuisd naar de wijk Overstegen, ook in Doetinchem. Katja stond versted dat zij zo naar buiten kon lopen en ik vond het ook heerlijk. We hebben daar 11 jaar met veel plezier gewoond, onze zoon Cas is daar geboren.

Inmiddels wonen we alweer 31 jaar op Worpplein 6 en ik hoop daar heel oud te worden. Wij hebben 7 kleinkinderen om te verwennen, de oudste is al 18 jaar en de jongste 7 jaar.

Toen de kinderen naar de basisschool gingen ben ik weer gaan werken. Ik ben begonnen bij Misset onder de schooluren van de kinderen; van half 2 tot half 4.

Daarna kon ik de kinderen meteen van school halen. Bij Misset, dat later Read werd, deed ik eerst telefonisch enquêteren. Toen de kinderen naar de middelbare school gingen kon ik meer uren maken en ben ik aan de receptie komen zitten, wat heel leuk werk was. Dat heb ik tot mijn 65-ste gedaan.

Maar ik kan niet stilzitten en ben als vrijwilligster bij een peuterspeelplaats begonnen en nu als vrijwilligster op woensdagmorgen bij het senioren ontmoetingscentrum.

Daar verzorg ik de koffie en thee.

Volgens mijn zusjes word ik verwend door John, hij kookt altijd sinds hij thuis is en doet ook de boodschappen. John kan lekker koken, vooral aparte

gerechten. We beginnen om half 5 met een glaasje witte wijn en daarna gaan we eten.

Hou je van vakantie?

Ik ben niet zo'n vakantiemens, maar John wil elke week wel weg. Ik hou meer van dagjes uit en vooral nu met het mooie weer; fietsen en terrasjes pikken.

Natuurlijk gaan we wel eens langer weg, maar echt niet langer dan 10 á 15 dagen.

En elke donderdagmorgen fiets ik naar mijn zus in Gaanderen om bij te praten.

Luister je veel naar de radio en kijk je tv ?

Het eerste wat ik 's morgens doe is de radio aanzetten: *Radio 5 of Radio Gelderland* en wat tv betreft kijken we in hoofdzaak naar

Het Journaal, De Wereld Draait Door en Nieuwsuur.

Is er niets op tv, dan luisteren wij klassieke muziek.

Hoe ben je bij het UGK gekomen?

Via Josée Gruwel, zij was een collega van mijn man en is een goede vriendin van ons geworden. Josée wist dat ik nog iets zocht om bij te kunnen zingen. In het verleden heb ik 20 jaar bij Odeon (operette koor) gezongen. Wij zijn nog met Marco Bakker op tournee geweest.

John en ik zijn naar het UGK in de Hemel wezen luisteren en ik vond het meteen mooi. Hier wil ik wel bij zingen, zei ik tegen John.

Het koor vind ik gezellig en het repertoire is fijn om te zingen maar nu mag het wel even iets luchtiger.

Welke eigenschap waardeer je in de mens?

Eerlijkheid, begrip voor anderen en mensen in hun waarde laten.

Wij bedankten Tiny voor de lekkere hapjes en de bob-drankjes.

Els en Leny

Componisten en composities

De Passiespelen in Hertme, mijn geboortedorp, zijn voorlopig weer voorbij. Omdat ik zo bijzonder heb genoten, wil ik dat gevoel graag met jullie delen.

Wat een prachtig dorpje, waar ongeveer iedereen zich vrijwillig inzet om dit grootse evenement te doen slagen: schitterend podium, gelegen tegen het “kerkenbos”, volmaakte organisatie, geweldige regie, goede spelers, prima hoofdrolspelers en last but not least: die indrukwekkende muziek, solo- en koorzang, perfect passend bij de verschillende taferelen, onder andere enkele koren uit de Matteus Passion, Stabat Mater van Pergolesi, God so loved The World van Max Steiner.

Waarin een klein dorp groot kan zijn!

Voor de belangstellenden: ga naar www.passiespelenhertme.nl en doe zo een indruk op van de Passiespelen, vooral ook door de uitgebreide fotoreportage met uitleg en de filmpjes op You Tube.

Een van de koorstukken, “And the Mother did weep” van Karl Jenkins, door het koor gezongen bij de Kruisiging van Jezus, maakte diepe indruk op de vele toeschouwers. (Te beluisteren op You Tube).

Voor mij werd dit aanleiding om even stil te staan bij het leven en de werken van deze hedendaagse componist.

Karl Jenkins

Karl Jenkins werd geboren in Wales op 17 februari 1944.

Hij is een Welsh componist en voormalig lid van de jazz-/rockformatie Soft Machine. Hij bespeelt onder andere saxofoon, hobo en piano. Zijn vader, die leraar, organist en dirigent was, gaf zijn zoon een brede muzikale opvoeding. Karl Jenkins werd zodoende de hoboïst van het National Youth

Orchestra of Wales, waarna hij muziek ging studeren aan de universiteit van Cardiff en de Royal Academy of Music in Londen. Hij werd mede oprichter van Nucleus, een baanbrekende jazzband die in 1970 de eerste prijs op het Montreux Jazz Festival binnenhaalde.

Tussen 1972 en 1984 speelde Jenkins toetsen en rietblazers in de band Soft Machine.

Het eerste album, Six, dat hij met deze band maakte, werd meteen een groot succes.

Tussen 1976 en 1984 had Jenkins de leiding binnen Soft Machine.

Na de opsplitsing van Soft Machine richtte Karl Jenkins zich vooral op het componeren van reclamemuziek. Daarin is hij nog steeds actief, samen met zijn zoon Jody K. Jenkins.

Zo hebben zij de muziek geschreven van onder andere een Mc Donalds- en een BMW-reclame.

In 1995 maakte Jenkins een begin aan zijn crossover project (verschillende populaire muziekstijlen) Adiemus met het album Adiemus: Songs of sanctuary. Dit project is gebaseerd op klassieke muziek, maar is erg gevarieerd. Zo zijn er invloeden van jazz in te herkennen, maar ook van klezmer (instrumentale muziek van Jiddich sprekende Joden) en de azan (de muzikale oproep tot gebed binnen de Islam). Inmiddels zijn er binnen dat project zeven albums verschenen, waarvan de laatste in 2003. In 2005 werd Jenkins geridderd tot Officier in de Orde van het Britse Rijk (OBE).

Karl Jenkins heeft een aantal muziek uitgeverijen, waarvan een met de naam Mustache (uiteraard verband houdend met zijn snor!).

Composities

Gewijde muziek voor koor en orkest o.a.:

The Armed Man: *a Mass for Peace*

Requiem

Stabat Mater

Gloria

Te Deum

Verder: muziek voor koor en orkest, kerstmuziek, muziek voor zangstem en orkest en enkele concerten.

Ik wens ons allen, uit of thuis, een zonnige zomervakantie toe!
Riet Kamphuis

Wijze Gedachten

Je kunt de ladder naar succes niet beklimmen
met de handen in je zakken
(Amerikaans gezegde)

Geduld is een kunst die je door het leven draagt
Japans gezegde

Onthoud dat winst en verlies slechts in de geest bestaan
Geluk in het leven valt hen ten deel die dit onderkennen
(Boeddha)

In de ziel van de natuur vind je de natuur van je ziel
(Gerald G. Jampolsky)

Zonder stenen in de rivier
zou het stromend water geen melodie hebben
(Carl Perkins)

Er bestaat geen lift naar succes
Je zult de trap moeten nemen, stapje voor stapje
(Joe Girard)

We kunnen vliegen als vogels en zwemmen als vissen,
Maar zoiets eenvoudigs als de aarde bewandelen
als broeders, moeten we nog leren
(Martin Luther King)

Je kunt een probleem niet oplossen vanuit hetzelfde
soort denken dat het probleem heeft veroorzaakt
(Albert Einstein)

Het leven is één grote improvisatie
(Harry Mulisch)

Ongeacht hoe moeilijk het verleden was,
je kunt altijd opnieuw beginnen
(Boeddha)

Iedereen is verbonden met de natuur en de aarde
Mensheid, natuur en aarde zijn onscheidbaar
(Wubbo Ockels)

Wees bij de fouten van een ander net zo mild
als bij de fouten van jezelf
(Chinees gezegde)

Riet K.

Ik geef de door

Mijn allerleukste prentenboek

‘Wat ben ik toch altijd bang’, zei Bang Mannetje tegen zichzelf. ‘Als er iemand voordringt bij de bakker, dan durf ik niks te zeggen. Als ik mijn lievelingsbloemenbroek aanheb, ben ik bang dat de mensen me uitlachen. En als ik ’s nachts een raar geluid hoor, denk ik meteen dat er een spook onder mijn bed zit. Ik zou zo graag wat minder bang willen zijn.’

Wie zou me daarbij willen

helpen? Vroeg Bang Mannetje zich af. Hij keek in de Gouden Gids onder *Hulp aan Bange Mannetjes*. ‘Toverboom’, stond er. ‘Succes gegarandeerd. Spreekuur alleen ter plaatse.’ Dat moest ik maar doen, dacht Bang Mannetje. En hij belde voor een afspraak.

De volgende morgen ging Bang Mannetje op weg naar het Wilde Woeste Woud. Want dat was waar de toverboom woonde. ‘Ik sta in een wild woest woud vol wilde woeste wezens’, had hij door de telefoon gezegd. ‘Maar die doen niets, dus je hoeft niet bang te zijn.’

Het was wel handig dat de toverboom even gewaarschuwd had. Want bij de ingang van het Wilde Woeste Woud stond meteen al een allerverschrikkelijkste draak. Grote rookpluimen kwamen door zijn neus naar buiten, en zo nu en dan spuwde hij een vuurwolk uit.

‘Waaaaarrr ga jij naartoe?’ brulde de draak toen hij Bang Mannetje aanzag komen. Bang Mannetje moest even slikken. Toen dacht hij aan wat de toverboom had gezegd: Je hoeft niet bang te zijn. Hij keek de draak

recht in de ogen en zei: ‘Dag draak. Ik heb een afspraak met de toverboom.’ ‘O’, zei de draak. ‘Nou, loop dan maar door. Rechthout, en bij het derde zwevende geraamte linksaf. En doe de toverboom de groeten van me.’

Bang Mannetje liep het Wilde Woeste Woud in. Opeens hoorde hij een vreemd sissend geluid... en voor hij wist wat er gebeurde, hing hij ondersteboven in een boom. Een enorm harige spin liep langzaam naar hem toe. ‘Bang-Mannetjesssvleess!’ siste ze. ‘Mmm – mijn lievelingseten!’ Gelukkig weet ik dat ze niks doet, dacht Bang Mannetje. Anders zou zo’n beest je toch de stuipen op het lijf jagen!’ ‘Dag spin’, zei hij. ‘Kunt u me losmaken alstublieft? Ik moet naar de toverboom.’ ‘O’, zuchtte de spin. ‘Da’s nou jammer.’ Maar ze beet netjes alle draden door. ‘Zeg maar tegen de toverboom dat zijn sjaal bijna af is’, zei ze. ‘En nog een goede reis.’

Bang Mannetje liep verder het Wilde Woeste Woud in. Het was nu zó donker dat hij moeite had om het pad te volgen. Net toen hij een pijl zag met ‘Toverboom’ erop voelde hij plotseling een koude hand in zijn nek. Geschrokken draaide Bang Mannetje zich om. Hij zag een vreselijke toverkol, met haren vol kikkers en kakkerlakken. Ze rook naar zwaveldamp en haar ogen fonkelden boosaardig. ‘Wat doe jij in mijn tuintje?’ kraste ze. Oei, dacht Bang Mannetje. Toch fijn dat ik weet dat ze niets doet. ‘Dag mevrouw’, zei hij beleefd. ‘Het spijt me, maar ik wist niet dat ik in uw tuintje liep. Ik ben op weg naar de toverboom.’ ‘O’, zei de heks. ‘Nou ja, er is niets kapot, geloof ik. Hier, een pompoen voor de toverboom. Kan ie een lekker soepje maken.’

En Bang Mannetje liep nóg verder het Wilde Woeste Woud in. Soms vloog er een vleermuis in zijn gezicht en af en toe klonk er wolvengehuil of akelig gekrijs, maar hij liep gewoon door. Bij het derde zwevende geraamte sloeg hij linksaf.

Daar stond de toverboom. Groot en voornaam. ‘Dag toverboom’, zei Bang Mannetje. ‘Ik ben Bang Mannetje. Ik had gebeld.’ ‘Zo’, zei de toverboom. ‘Wat ben je vroeg. Heb je de draak niet gezien?’ ‘Jawel, u moet de groeten van hem hebben.’ ‘Geen last gehad met de spin?’ ‘Nee hoor. Uw sjaal is trouwens bijna klaar.’ ‘En de heks dan?’ ‘Die heb ik ook ontmoet’, zei Bang Mannetje. ‘Ze heeft een pompoen voor u meegegeven. Kijk.’

‘Aha’, zei de toverboom. En: ‘Zo zo.’ Toen zweeg hij een hele tijd. ‘Zeg eens’, vroeg hij ten slotte. ‘Waar wilde jij eigenlijk hulp bij hebben?’ ‘Ik wil geen Bang Mannetje meer zijn’, zei Bang Mannetje zachtjes. ‘Ik zou zo graag een Minder Bang Mannetje zijn.’ De boom knikte. ‘Dat’, zei hij plechtig, ‘is dan bij deze gebeurd. Je bent nu zelfs een Best Wel Dapper Mannetje! En dit was het spreekuur. Goedemiddag.’

Blij stapte Bang Mannetje door het Wilde Woeste Woud naar huis. Wat een geweldige boom is dat, dacht hij. Die heeft mij zomaar omgetoverd in een Best Wel Dapper Mannetje! Nu hoef ik nooit meer bang te zijn.

Bang Mannetje
Mathilde Stein & Mies van
Hout
Uitgeverij Lemniscaat
ISBN 90 5637 715 9

Josée Gruwel

Ik geef de

door aan Ans Bussink

Wie is wie.....?

Bij het uitkomen van het “Koorvenster” let ik altijd op de reacties van de dames op de achterste rijen. In de loop der jaren hadden ze het vaak goed maar dit keer was het leuk om te zien dat Truus Frazer en Tiny Gebbink richting Irrie Verholt keken en zeiden dat zij het was terwijl Lenie van de Kamp en Els Heister op het zelfde moment naar Anna de Vries wezen. Lenie en Els hadden het goed.

In dit “Koorvenster” weer een blond meisje met leuke krulletjes ze zingt bij de sopranen.

Veel succes, Stef

De Belgische brandweer in actie

Een toer deur oer.

Wi'j hemmen op een ri'jke gezet welke opmerkelijke figuren wi'j allemaaol tegen kwamen.

Wi'j beginnen bi'j Kobus Verhey. Anna Thuus stond te praoten met de Hommel. Een entje verderop waren de stiefreten de was op aan 't hangen.

Daornao stond mien toch een stel bi'j mekaar: Riek Putman, Saks te Pas, Bontang, Josef Tijdink, Theet en Juultje, de Schuppendief, de Postzak en snelle Gento. Aan de aoverkant stonden de boeren te aoverleggen veur de kermis. Ik zag Delsing, Erinkveld, van de Kracht, Eierboer, Overgoor, Theet Aalders, van Hal, Theet Kok en Stapelbroek. Verderop huus aan kwamen wi'j langs de Olde Diene. Postellaat stond ijsjes te verkopen van Jamin. Vieberink en Reewinkel waren den hof aan 't bi'jharken.

Daornao eerst thuus koffie drinken. Opa was gaon repen leggen, want daar zat mien een zoer stel. Allemaaol hofleveranciers: Tinus Jansen de Slachter, Rooie Willem groente, fruit en vis, Dut Jansen kleding, Frans en Gert van Uum met de melk, Boland met Brood, Theet Eymers, Leo Lukassen, bakker en Beppie Schol (die is al eens gebetten deur Bobby). Verder nog, Weber veur verzekeringen, Gert Schepers van 't Ziekenfonds, Huibers van de Copertief, Tinus Beyer, schoester Jentje en nog völ andere.

Moeder zeg tegen mien: "Jong i'j mot nog met een pungel zaod naor de bond um te laoten malen veur de varkens want 't mael is op".

Onderweg maak i'j van alles met. Eerst zag ik de Grieze Gieteling. Nijenuus liep naor de Strang. D'r was ook iets bi'j Holtus aan de hand. Was warempel brand, wat een spektakel. Theet en Wim van den Tuut stonden der met Neus Kok veuraan bi'j. Gert Holtus werd 't te heit onder de vuut. Aloys Bruuns zei: "Gooi d'r een daeken over hen". (Daeken van der Loo kwam d'r net aanlopen). 't Liep allemaaol gelukkig nog zonder dooien af.

Bi'j de kerk effen een kruus slaon. Willem de Zwijger was de klok aan 't repareren en Andries Hebing was net een koel aan 't graven veur een ander. Rotte Kabbes was de heg aan 't knippen.

Bi'j Lekker Zacht de'j toen 't uuthangbord van Chevarine 4 al dienst as straotlamp. Bi'j de Gelen Aalders hadden ze 't altied aover de Jehova. Maor daor kwamen wi'j niet veur, wi'j moesten meestal een kaartje sajet halen. In de copertief zag ik Dora van Frans, Marie Koenders en Hanne van de Krint. Bokkus kwam net naor buten en liep alweer te höken. Maor wat is d'r dan in de straot te doen? Ik kwam dichterbij' en toen zag ik 't. Joepie liep veur de muziek uut. Natuurlijk stond kapper

Kiezenbrink weer eens veur 't raam, anders zol 't niet ens deurgaon. Bi'j Schepers in 't cafe was 't ook al druk. Ik kan mien herinneren dat de Natte Frits en de Kurk neet naor buten kwamen. Gauw deur fietsen naor Geuyen want ik mos neudig. Ak terugdenk an den pisbak dan ruuk ik um now nog. Gert Emaus

de'j de zaak net los, effen een ijsje halen en dan gauw deurkneijen anders zit de bond dicht. Piet Lukassen zat bi'j Rasing, hi'j was er al een hotje want 't peerd hat al een flinke opper neergelegd. Now zok nog bi'jnao een ongeluk kriegen want Broeks liep midden op de weg en den heurde mien bel niet.

Bi'j de bond moest ik eerst een rose bon op 't kantoor bi'j den van Ratering halen. Daornao gooide den van Stapelbroek mien de pungel zaod op de fiets. Jan Pis kwam nog nao mien, den moest knienenvoer halen. Ik weer op de fiets en zoals meestal hak op de weg naor huus de wind veur. Bi'j de hut kon ik niet meer, effen uutrösten en kieken of ik pa nog zag. Bi'j 't derde raempke zag ik um, allebei zwaaien natuurlijk. Onderweg kwam ik Bart Buul, Willem van de Stoompiep en Loet Gal

ook nog tegen. Thei Toet kwam met een noodgang van 't Melkvonder af. Pastoor de Vries hiel mien nog aan um te vraogen of wi'j al geslacht hadden. Tante Nel was met de roeten aan 't zemen. Hé, hé, eindelijk thuus. Ik gooide de zak met mael op de grond, moeder zei: "jong waor blief i'j toch?". Ik moest natuurlijk alles vertellen wat ik onderweg had metgemaakt. Jao, jao, zo ging dat vroeger.

Leny. (Gekregen van mijn neef die op de Ettenseweg heeft gewoond)

Nederlands moeilijk? Welnee!

Men spreekt van één lot, en verschillende loten,
 maar 't meervoud van pot is natuurlijk geen poten.
 Zo zegt men ook altijd één vat en twee vaten,
 maar zult u ook zeggen: één kat en twee katen?
 Laatst ging ik vliegen, dus zeg ik : ik vloog.
 Maar zeg nou bij wiegen beslist niet: ik woog,
 want woog is nog altijd afkomstig van wegen,
 maar is dan 'ik voog' een vervoeging van vegen?
 Wat hoort er bij 'zoeken'? Jazeker, ik zocht,
 en zegt u bij vloeken dus logisch: ik vlocht?
 Welnee, beste mensen, want vlocht komt van vlechten.
 En toch is ik 'hocht' niet afkomstig van hechten.
 En bij lopen hoort liep, maar bij kopen geen kiep.
 En evenmin zegt men bij slopen 'ik sliep'.
 Want sliep moet u weten, dat komt weer van slapen.
 Maar fout is natuurlijk 'ik riep' bij het rapen.
 Want riep komt van roepen. Ik hoop dat u 't weet
 en dat u die kronkels beslist niet vergeet.
 Dus: kwam ik u roepen, dan zeg ik 'ik riep'.
 Nu denkt u: van snoepen, dat wordt dan 'ik sniep'?
 Alweer mis, m'n beste. Maar u weet beslist,
 dat ried komt van raden, ik denk dat u 't wist.
 Komt bied dan van baden? Welnee, dat wordt bood.
 En toch volgt na wieden beslist niet 'ik wood'.
 'Ik gaf' hoort bij geven, maar 'ik laf' niet bij leven.
 Dat is bijna zo dom als 'ik waf' hoort bij weven.
 Zo zegt men: wij drinken en hebben gedronken.
 Maar echt niet: wij hinken en hebben gehonken.
 't Is moeilijk, maar weet u: van weten komt wist,
 maar hoort bij vergeten nou logisch vergist?
 Juist niet, zult u zeggen, dat komt van vergissen.
 En wat is nu goed? U moet zelf maar beslissen:
 hoort bij slaan nu: ik sloeg, ik slig, of ik slond?
 Want bij gaan hoort: ik ging, niet ik goeg of ik gond.
 En noemt u een mannetjesrat nu een rater?
 Dat geldt toch alleen bij een kat en een kater.
 Je ziet, onze taal beste dames en heren,
 is, net zoals ik al zei, best moeilijk te leren

Ken je die mop van die twee die naar Parijs gingen?

Nou, die gingen dus wel.

Vorig jaar bij een bakje koffie bij Henny kwam het ter sprake. Ik wilde graag nog een keer naar Parijs. “Ja, ik ook” zei Henny. Dus in het volgende jaar vonden wij het in het voorjaar het meest geschikt en we hebben de reis meteen besproken. Op 26 april heeft Martien, de man van Henny, ons naar Didam gebracht waar de opstapplaats was voor Parijs. Na ongeveer zes uur rijden waren we al in Parijs.

Het hotel was eenvoudig maar goed. Tenminste na de nodige keuring van bed en badkamer, waren we zeer tevreden. Na wat opfrissen zouden we in Bistro “Ma Bluf” eten. In deze Bistro gingen we hierna elke avond eten. Deze bistro was volgens ons in geen eeuw veranderd. Hartstikke leuk en lekker eten. Een tengere vrouw, van minstens in de zestig, zo slank als een den, met hoge hakken en in het zwart gekleed, had de leiding en serveerde handig haar keukengerechten en verzorgde het drinken. Een leuk vrouwtje met een nog leuker Frans taaltje. Ze was zo snel dat het me verwonderde niet met haar hoge hakken van het drie treden trapje af te donderen. Het geld wat we op het bordje deden om af te rekenen was foetsie voor je er erg in had. Alles ging snel, maar met het eten zelf joegen ze je echt niet op.

We zouden daarna nog een stadsrit maken in het donker en in de regen. Het weer was wisselvallig met een temperatuur van ongeveer 17 graden, en natuurlijk had ik de paraplu thuis gelaten. Of er in Frankrijk geen regen bestond.

Op de vijfde verdieping van Lafayette

artikelen echt niet te omschrijven. Lafayette is een groot overdekt

Die dagen erna hebben we veel gezien van wat Parijs zo bijzonder maakt. Het Louvre, Versailles, Montmartre met de schilderswijk, Sacre Coeur en het winkelgedeelte met de meest dure Parijse merken. Een winkelketen “Lafayette” vol met luxe

winkelcentrum. Wanneer je hier naar binnengaat, zie je boven je een grote koepel van glas in lood met goud omringt. Alle afdelingen liepen in het rond, een totaal van vijf verdiepingen. En daarna we hebben ook nog een bootreis over De Seine gemaakt.

Om tien uur 's avonds werd tien minuten de Eiffeltoren verlicht en werd deze in wit flikkerend licht gezet. Dit was heel bijzonder om te zien.

Tijdens een stadswandeling met regenbuien, met inmiddels een gekochte paraplu, liet onze reisleidster Marianne ons veel interessants zien aan geschiedenis en winkelstraten. Bij één winkel pronkte in een etalage slechts één etalagepop met een kledingstuk waarvan we overtuigd waren dit voor tien euro te kunnen kopen bij Zeeman. Er waren minstens drie bruggen over de Seine waarvan de bruggen

Op de brug over de Seine met de slotjes

versierd waren met slotjes. Ze noemde dit de Slotjesbrug waar de wensen en de spreuken van mensen aan hingen. Weer in het hotel aangekomen eindigden we de dag met één glas wijn aan de hotelbar en één

glas wijn in bed. Nalachend en genietend van de dag, bang dat we rode wijn zouden morsen op de lakens. Dit kon volgens ons niet, gezien onze leeftijd. We hebben daarom maar een grote handdoek op ons bed gelegd. Ondanks het stadslawaai was slapen geen probleem.

Een volgende morgen was er snel. Koffie en een heerlijk ontbijtbuffet. En wat hebben we genoten.

Groetjes van Henny en Liesbeth

Wie was Fijke.

Wie is dat kleine mensje dat tussen de andere mensen in Didam de bus in stapt.

Van grootte viel ze niet op, maor wat uutstraling betref des te meer. Ze zocht net as iedereen een plekje um te zitten. Ze was alleen. Wi'j vonden onze zitplaats aan de andere kant van 't pad schuun naost heur. Ze was zo klein en in mekaar gedaoken da'j ze bijna mos zuuken op heur zitplaats veur 't raam. Allen waren inmiddels geïnstalleerd en van goed humeur veurzien. D'r kon now immers niks meer misgaon um de reis niet deur te laoten gaon. Een betje rondkiekend en aftastend welke mensen d'r in de bus zaten, viel onze blik weer op 't kleine vrouwtje, dat ook aftastend rondkeek veur zover ze kon zien. Heur grote bolle ogen loerden tussen een te lange uitgezakte permanent ponny deur. Heur benen aover mekaar met bruune sökskes, platte loopschuuntjes, een rökske net aover heur kni'jen en een vestje verried enige eenvoud. Zo aardig as wi'j waren schonken wi'j heur een vriendelijke glimlach. En ze glimlachte vriendelijk terug. Dat wi'j daormet, ons een etiket opgeplakt hadden, konden wi'j niet veurzien. De reis verliep rustig. En 6 uur later stonden wi'j in Parijs veur 't hotel. Wi'j kregen de neudige informatie en instructies en zochten onze kamer op. Met onze goedkeuring klein maar fijn. Wi'j konden ons effen opknappen en daornao gingen we naar ons aetadres um daornao nog een stadsrondrit te maken bij aovend. Alles was nieuw en onbekend. Dat bleek ook voor het vrouwtje, waarvan wi'j inmiddels wisten dat ze Fijke heette en gezellig achter ons aan liep en steeds bi'j ons in de buurt bleef. Ze begon wat te praoten, waor wi'j niet zovöl van konden maken. Ze ging met 't aeten bij ons aan taofel zitten en w'j lieten het toe. Ze hoefde wat ons betreft ook niet alleen te zitten. Ze zat ver veuraover gebaogen netjes te eten en um zich hen kiekend. Maor dat deien wi'j allemaal. De Franse manier van aeten was smakelijk en vermakelijk in bistro Mabluf. Daornao stapten wi'j de bus weer in en, hoe kan het anders, met Fijke vlak achter ons an. Henny en ik schaoten vreselijk in de lach en vroegen ons af of het 'hundje' margen ook de hele dag achter ons aan bleef dribbelen met heur grote ogen onder de ponny deurkiekend waor wi'j hen liepen. De aovendtocht deur de stad deed ons verlangen naor de

hotelkamer en naor een frisse douche en een zacht bed. Bi'j aankomst in 't Hotel, gevolgd deur Fijke, mosten wi'j eur nog effen de kamer wiezen, toevallig op de zelfde gang. De volgende morgen aan het ontbijt kwam Fijke weer gezellig bi'j ons aan taofel zitten. Ze kek wat wi'j op bord hadden liggen en haalde koffie uut de automaat . Eerst kiekend hoe anderen dit deden. Ze vroeg niks. Deze dag begon met een tocht naor Monmartre waor ik een veurkeur veur had en alles wol zien daor. Met ons 'hundje' bi'j ons liepen wi'j de volle trappen op en de steegjes deur, töt Fijke aangaf: "ik bun kapot". Now waren wi'j natuurlijk ook geen honden. W'j zetten Fijke op een stuultje bi'j een restaurantje waor ze mos wachten töt wi'j terugkwamen. Ze mos wel völ vertrouwen in ons gehad hebben want ze zat nog netjes te wachten toen wi'j terugkwamen um heur weer met te nemmen. Ook wel natuurlijk met de gedachte as wi'j ze kwiet waren, waren wi'j nog verder van huus en kon de bus niet vertrekken. Maor Fijke kreeg d'r schik in en zei dat ze 't now wel fijn vond. Ze kwam helemaol los en begon te vertellen aover heur leven. Umdat wi'j zo aardig waren antwoordden wi'j heur op maot. Henny en ik wierpen geregeld blikken van verstandholding. Maor waren ervan aovertuugd dat wi'j diezelfde aovend nog met de reisleidster mosten gaon praoten en de volgende margen ook veurzichtig met Fijke. De zelfde aovend in de hotelbar troffen wi'j Marianne onze reisleidster en hadden wi'j 't d'r aover. Marianne had alles gezien en vond ook dat dit niet kon. Ook veur ons, die ook op vakantie waren, zol ze met Fijke praoten en ook met 't reisburo hoe ze op deze reis was gekomen. Nao nog een gezellig glas wien gedronken en gezellig gebabbeld te hebben, daoken wi'j ons nest in. De volgende margen aan't ontbijt kwam Fijke met heur dienblad in heur hand langs ons lopen, met heur ogen nog groter dan ze al waren, rood en nat en een blik waor i'j één twee drie geen woorden veur kon vinden. Een blik waor heel heur wezen in opgeslagen lag. Maor 't ergste was, ze wierp ons een blik van verloren vertrouwen toe. Ze had zich zelfs leuk aangekleed en ging apart zitten. Henny en ik keken elkaar aan. Dit hoefden wi'j niet erg te vinden hè, nee, opperden wi'j, dit is niet onze verantwoordelijkheid. Deze dag was't Louvre an de beurt. Ook daor wollen wi'j alles van zien en wetten. In de hal wachgend op de bus,

waren een paar mensen op de hoogte van de situatie, en namen spontaan Fijke onder hun hoede en ze beslaoten die dag op Fijke te passen, ook met de gedachte: a'j ze kwiet wordt bu'j verder van huus. Onderweg of in restaurantjes kwamen wi'j mekaar geregeld tegen. Fijke had de grootste schik en wi'j hadden d'r ook schik van. Een stadswandeling daarna met volle Parijse bezienswaardigheden, waor Marianne prachtig aover kon vertellen, wat of hoe 't zo was en waorum iets daor stond. Ze was een deurgewinterde reisleidster die ons deur de raegen völ liet zien. De informatie aover alles vond Fijke minder interressant en beslaot Mariannne bi'j te staon veur aan de groep, met 't umhoog hollen van de paraplu en een hand umhoog hollen veur een stop. Ze had er zo'n plezier in samen met Marianne de groep te kunnen leiden. Heur komische doen had invloed op de hele groep en iedereen moest erg um heur lachen. De volgende dag op de bootreis aover de Seine met wisselend bu'jen en zon. Tussen massa mensen vonden wi'j een rustig plekje tamelijk veur op 't dek met zicht op de Japanners en Chinezen met het maken van complete fotosessies. Fijke had ons weer gevonden en kwam dicht naost ons zitten onder onze paraplu's beschermd tegen de opkomende bu'jen. Henny had nog een stuk stokbrood aover. Of ik dat nog wilde? Ik nam 't van Henny aover en vulde twee 'hondenogen' op mien gericht. "Wil je een stuk Fijke?" Fijke at 't stuk brood met smaak op. Ze hield ons weer in de gaten en wi'j heur, tot ze weer veilig in de bus zat. De meeste medepagagiers hadden d'r begrip veur. Bi'j anderen waren de meningen verdeeld. Maor ook waren d'r gelukkig mensen die 't eens waren met de gedachten da'j ze weer baeter in de bus kon hebben dan da'j ze kwiet was. Ook waren wi'j 't d'r aover eens dat ze niet lastig was. Dezelfde aovend um tien uur gingen wi'j de in wit flikkerende verlichte Eifeltoren bekijken. 't Weer was fris en nat, dus onder de paralu stonden Henny en ik baoven op een stenen trap in afwachting. Daor kwam veurzichtig een handje deur mien arm geschaoven en stond Fijke dicht naost mien onder de paraplu, arm in arm. Nao afloop loodsten wi'j Fijke weer de bus in. En handig loodste Henny heur vriendelijk de lift van 't hotel in. Ze moes wel erg muu zun en maar gauw naar bed gaon. Wi'j wullen nog effen aan de bar wat drinken en naogenieten van de afgelopen dag. De laatste dag. Instructies veur 't vertrek werden ons medegedeeld en wi'j zaten

met een groep nog gezellig nao te kletsen. Wi'j zollen um half tien vertrekken nao 't ontbijt. De volgende margen waren wi'j vrog uut de veren. Rustig koffers inpakken en rustig ontbijten. Fijke had alles veur mekaar en kwam een taofeltje verder zitten um ook te ontbijten en te kieken wat wi'j zoal op ons bord hadden. Zelf mos ik wat hamsteren wat echt niet mocht. Ik moest now eenmaal op tied wat aeten. En in een servet gewikkeld stopte ik zo 't een en ander in mien tas. Henny kek wel of iemand mien kant op kek. Fijke deed ook wat in een servet. Ik zei dat ze maor genog met mos nemmen veur heur lange reis terug. Wi'j kekken wel of iemand heur zag. Op de terugweg in de bus was 't gezellig. Mensen kenden mekaar now baeter. Moppen en verhalen aover van alles en nog wat werden d'r verteld. Fijke zat in mekaar gedaoken naor buuten te kieken. Stil en roerloos alsof ze in een te laege ruimte van een schip deur een raemke kek. Ze at wat en wanneer ik iets at uut 't servetje of wanneer ik 't bekertje kwark opat bleek dat ze zelfs veurzien was van suukerkuntjes. Zo halvwege begon 't wat stller te worden in de bus. In een gesprekje met Fijke opende ze iets van heur leven. Ze vertelde hoe slecht ze 't had gehad op 't internaat. Hoe heur moeder niet naor heur umgekken had en ze 't zelf maor uut mos zuuken. Dat ze met 14 jaor met ruzie van 't internaat weggelopen was. Waor en hoe ze verder gelaefd had. Maor bi'j wat ze zei zet ik vraogtekens. Maor in die tied was dat net nao de oorlog. Ze was now in de 60. Heur aanzien en doen en laoten had iets van een kind van 14 jaor. Ze kon goed laezen en schrijven. Waarschijnlijk had ze geen enkele kans zich te ontwikkelen of te gruuien, iemand te worden die een persoonlijkheid had.

Einde van de reis hadden we heur gevraogd hoe ze thuis mos kommen. Dat deed ze met een bus die in Didam al klaor stond um veur die mensen die naor IJmuiden mosten daor nao toe te brengen. Door werd ze dan afgehaald. Eerst ko'j nog aeten. Ze gaf ons een hand. Wi'j waren bi'jnao thuis. Wi'j aten niet met Fijke. Zi'j stapte de bus uut en hield de groep van IJmuiden in de gaten. Ze kek niet meer um. Dag Fijke, gao nooit meer alleen met een busreis met. Maor veur ons heb i'j de reis naor Parijs in onze herinnering gezet.

Puzzelpagina

Oplossing puzzel vorig koorvenster

B E L A S T E N
 B E T A L E N
 B L A T E N
 T A B E L
 B E L T
 B E L
 E B
 B E D
 B E D E
 B E N D E
 D I J B E E N
 B E Z I J D E N
 B I J Z I E N D E

Er werden 18 oplossingen
 ingestuurd. Hiervan waren er 16
 helemaal goed.

Nieuwe puzzel rechts.

De in te vullen woorden van de
 even getallen worden ingevuld van
 rechtsboven naar linksonder.

De in te vullen woorden van de
 oneven getallen worden ingevuld
 van linksboven naar rechtsonder.

De eindoplossing wordt gevormd
 door de letters in de rondjes van
 boven naar beneden.

Wel dient de gehele puzzel te
 worden ingestuurd.

5

Vlechtwerk

Vul de puzzel in volgens de omschrijvingen.

rechtsonder	linksonder
1 spoedig	2 knol
3 dagtekening	4 gebalde hand
5 wetenschappelijke verhandeling	6 heteluchtbad
7 enig	8 lol trappen
9 midden	10 eetvoorschrift
11 snelheid	12 gezwindheid
13 eveneens	14 sprookjesfiguur

Er is er een jarig
 hoera, hoera,
 dat kun je wel zien
 dat is

Juli

- 3 Wies te Pas
- 6 Peter Beerten
- 14 Liesbeth Bolk
- 16 Stien Liebrand
- 21 Thea Mecking
- 27 Siny Maathuis
- 28 Leny van de Kamp

Augustus

- 1 Els Heister
- 3 Henny Beekema
- 4 Annet Heijnst
- 10 Thea Kraan

September

- 3 Carmen Heusschen
- 4 Klaas Roele
- 12 Maria Ketelaar
- 14 Yvonne Velthausz
- 24 Josée Gruwel
- 25 Christien Molenaar
- 27 Irri Verholt
- 28 Hans Visser
- 29 Jan Velthausz
- 29 Ans Bussink

Van harte proficiat